

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 85

August 1936

8. aastakäik

JEEBUS PETAANIAS.

Maarja ja Marta. Aga sündis, kui nemad rändasid, et tema läks ühte alevisse. Aga üks naine, Marta nimi, võttis tema vastu oma majja. Ja temal oli öde, keda hüüti Maarjaks; see istus ka Issanda jalgade ees ja kuulas tema kõnet. Aga Marta tegi tegemist mitmesuguse talitusega. Ta tuli sinna ja ütles: „Issand, kas sa ei hooli sellest, et minu öde mind laseb üksi talitada? Ütle ometi temale, et tema mind aitaks.“ Aga Jeesus vastas ja ütles temale: „Marta, Marta, sa muretsed ja teed enesele tüli paljude asjadega; kuid ainult üht on tarvis; Maarja on hea osa valinud, ja seda ei võeta temalt mitte ära.“ (Luuk. 10: 38–42, uus tõlge.)

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

KINDRAL EVANGELINE
BOOTH.

Kindralil oli mõõdnud kuul väga pingutat aeg, kuna ta juhatas koosolekuid alates kõige kaugemast idaläänest Inglismaal kuni kõige põhjapoolsema osani Shotimaal, kattes umbes 1500-kilomeetrilise kauguse ja pidades sageli kuusi viis koosolekut päevas. Kõikjal, kus ta viibis, võtsid koosolekutest osa suured rahvahulgad ja tuhanded hinged pöördusid. Toome lähema kirjelduse selle numbril 7. leheküljel. — Jumal on imeliselt annud kindralile tervist ja jõudu nende päevade jooksul.

RAHVUSVAHELINE SEKRETÄR komandör Blowers pidas edukaid kongressikoosolekuid Kootsis ja Soomes. Jumal õnnistas komandöri ja proua Blowersit päästes sadanede hingi. Komandöri on nüüd tagasi Londonis, kus ta on kindrali es vastulav koos eest Eestis ja teistes Euroopa maades.

MINU KÜLASKÄIGU AJAL oli mul rõõm ühes teiega ühineda võitluses patu vastu, külastades Tallinna korpusi. Ma võisin tutvuda meie uute õhvitseridega Tallinna 1-ses, ja olin üllatunud, et adjutant juba kõneleb eesti keelt, olles vaid kuus nädalat Eestis. Seltisilised andsid adjutandile sooja teretulemast ja ma usun, et adjutandi ja tema abikaasal kui ka korpusel on ees hääd väljavaated.

TALLINNA 1. on praegu kahjaks ilma ruumita ja meie rõõmustame, et baptisti sõbrad on lahkesti annud meile kasutada oma palvela pühapäevasteks koosolekuteks. Oleme tänulikud selle eest.

Loodame, et tulevikus meie kord võime asuda oma majas.

VABAÕHUKOOSOLEKUTE TEST võtab rahvas elavalt osa, kes näib tundvat suuremat huvi päästmise sõnumi vastu. Ka sisekoosolekud on hästi külastatud, kuigi on suurine aeg. Meie usume, et igavene töö on alanud paljude südames.

SÕJAKÄIK „MAAILM JU-MALALE“ jatkub praegu ja meie läheneb juba selle lõpule. Austa lõpu viimaste kaude puhuks on sõjakäigu ajal tehtud eriti si korraldusi, mille üksikasjad

Näilikkus ja tegelikkus.

Kirjutanud Päästearmee ema KATARINA BOOTH.

MEIE ajal kaldutakse kujutlema Kristust salapärase vaimlise olevusena või jälle inglina, kes elas ajal, mida ei saa kooskõlastada meie ajaga, olevusena, kes hästi jutlustas või tähendamissõnades läbi inimeste tähelepanu köitis ja imetegusid tegi. Enamik inimesi aga unustab, et Kristus neid ka käesoleval ajal võib ja tahab aidata. Nad unustavad, et jumalik Kristus oli tööline inimene, kes käis ringi, kütlutas oma õpetust ja aitas oma kaasinimesi päästa nende halbadest kaldvustest ja kiredest

inimesi, kes kutsus oma järgrid välja patumaailmast, et nad järgneksid talle, kannaksid ta risti, täidaksid ta käske ja pühitseksid endid samadele eesmärkidele, millele ta ise elas ja suri. Nad pidid püüdma tasuda kurja heaga ja kannatuses ning armastuses ära võitma pimeduse viie. Jeesus töötas ilmutada enast neile kui vägev Jumal, uuen-dada kogu inimest ja varustada teda jõuga, mis võimaldaks astuda tema sammudes.

Ma kardan, et on tuhandeid inimesi, kes ei tea õieti, mis tähtsus on Jeesuse nimel ja elul. Nad ei tea isegi, kas Jeesus on taevas või ma peal. Ka ei tea nad, kas Kristus neile isiklikult midagi on teinud, küll loodavad nad, et see ühel päeval võiks sündida. Kristus on neile ainult üks mõiste.

Jälle teised arvavad eksikombel, et Kristus on mingisugune jumalik liisand. Sellised inimesed väljendavad endid umbes järgmiselt: „Ma tean, et olen väga nõrk ja patune; kuid ma tean

antakse teada juhtivatele õhvitseridele ka hiljem avaldatakse „Sõjakäikus“ ning muus ajakirjanduses. Paluge ja uskuge, et kõikjal teostub edu sõjakäigus.

PROUA LOCKEYER on tulnud tagasi Riiga ja on paranenud rohkemasti aasta jooksul, mis ta viibis Londonis haiglas. Ma usun, et tal on nüüd võimalik teatud ajal külastada korpusi.

JUMAL ÕNNISTAGU iga õhvitseri, sõdurit, sõpra ja selle lehe lugejat, ja saagu Jumala sõna äratajaks lehes ja lehe kaudu.

oma parimat. Jeesus on mu õnnistegija, ta lisab seda juurde, mida mina ei suutnud täita.“ Neist sõnadest ei kõla patude andestamise vajadust, veel vähem Kristuse väge, mis esiteks uuen-dab hinge ja siis teda ette valmistab pihale osadusele Jumalaga taevas. Nad vaatavad Kristuse väle kui väikesele liisandusele, mis nende tööle viimse pitsati peale surub. Ning tuhandet mõtlevad, et see Kristus, kes elab ainult nende kujutluses, aitab neid nende hingehädas enne kui nad astuvad Jumala kohtun-järje ette vastust andma oma tegudest.

Katarina Booth.

Paljudele on Kristus kõrgem inimlik olevus, kes kehas-tab kõike õilist, töölist, ennastalgavat ja püha; kuid jumaliku väge, mis võimaldaks ka neile, sarnaneda oma eeskujule, ei tunnusta nad mitte.

Olen sageli näinud, et need inimesed, kes mi palju kõnelevad Kristuse eeskujust, kõige vähem sellest hoolivad. Nende arvates ei tarvitse täpsalt jälgida tema eeskujule. Kuid need inimliku Kristuse imetlejad näitavad selgesti oma elu ja kogemuste najal, et inimene vajab oma nõrkuse jaoks mitte ainult eeskujut, vaid elustavat jõudu, mis teda tasakaalustab, virgutab ja äratab temas igatsust jumalike kogemuste järele. Hing, kellel pumbub tõeline Jumala tunnimine, ei tunne kõrgemat jõuallikat kui enese soobe ja otsusi. Aegamööda aga läheb selline hing kindlasti vastu hukatusele.

Ei inimene ega ingel või bastada inimene hinge kordasadetud filekohtu ahealast või uuesti püstitada õigluse ja rahu paradisiis, millest inimesed välja aeti kätemaksja ingli poolt. Inimlik Kristus on ainult mõttekujutus.

Paljudele inimestele kehabast Kristus patuste päästmist, ainult nad ei usu, et Jeesus selleks ise sai oma lunastuse õhri läbi ja et patustele alles tema surma läbi saavad osaks kõik õnnistused. Ka ei usu nad, et patune inimene täiesti võib saada ümber muudetud.

Sellele Kristusele vaadatakse kui kaitsele vastu vastu, aga mitte kui patust vabastajale. Paljud mehed ja naised on kindlad, et

neid ei või tabada häda, kui nad sellesse Kristusesse usuvad, kuidas ka poleks lugu nende südamega või tegevussidega, mis polegi kooskõlas õigluse seaduste ja tööga.

Teiste sõnadega: Need inimesed oletavad, et Kristus kõik nende jaoks korda on saanud, nii et neil ei tarvitse enam midagi teha, et õndsaks saada. Nad ütlevad, on võimalik, et inimene on autu, kuid Kristus on ju tema eest usu.

Jumalik Kristus ei tahtnud iial viia oma järgreid sellele veele. Ta tahtis luua „uusi inimesi“ ja neid viia täiusele jumaliku väle läbi.

Paljud inimesed trööstivad endid sellega, et toetuvad oma kujutuses elavale Asekrustusele. Nad ei hooli jumaliku väest, mis aitab neid igavesse ellu. Selle mõtte on neile sisendanud kurat, kelle läbi juba tuhanded hinged on föugatud hukatusse. Ma kardan, et selle eksiarvamise läbi tuhandeid inimesi äratatakse vale lootus. Nad jäävad oma patucllusse ja salgavad seeläbi tõelist õnnistegijat.

Luba mind küsida, missugusele Kristusele jälgid sina? On sul Kristus, kes sind päästab, kes virgutab su südant, ja kes annab sulle jõudu, elada Jumalale meelepäralist elu?

Jumala armastus.

„Jumal näitab oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surunud, kui meie alles patused olime.“ (Room. 5:8).

Armastus on loomulik tunne, mis äratab meie sees soovi, tunda rõõmu millegi asja üle. Suur põhimõte ehk komme, mille on Jumal pannud meie hingesse, sünnitab meile hinges tahtmist rõõmustada, austada, hinnata ja tõsiselt olla huvitatud Jumala lugupidamisest. Ühendus temaga kui meie ülema ja pääsajaga toob meil õne ja on kõige täiuse allikas. „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusindinud Poja on annud, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka saama, vaid et igavene elu temal peab olema.“ (Joh. 3:16). „Valmiste teie eneste igavesele saatusele, armastades Jumalat ja oma kaasinimesi.“ „Kui meie oma patud üles tunnustame, siis on tema vastu ja õige, et ta meie patud andeks annab.“ „Paluge, siis peab teie antama; otsige ja teie leiate; koputage ja teile tehakse lahti; elage armastusele, et sellesse, nii saab teie elu väljapanud siidiks, et juhata teisi õnnistegija juurde.“

Nad ei mõistagi häbi pärast punastada.

Jer. 6:15.

Need patused olid oma patus läinud isegi nii kaugele, et nad ei mõistnud enam häbenedagi. Nad ei püüdnud varjata oma kurje tegusid, sest nad ei tunnud enam nende autust.

Nende külmad näod ei näidanud eivõimalgi märal, et neis tegutses elav südametunustus. Nende põsed ei katnud heleda punaga ega reetnud välismaailmale nende süüdlast saladust.

„Tunsi nad häbi? Ei, nad ei tunnud häbi, ega mõistnudki punastada; seepärast langedav nad nende sekka, kes langedav; sel ajal kui ma nende kätte näen, peavad nemad komistama, ütlev Jechoova.“

Üks patu tõsiselt tunnuseid on, et ta kivistab oma ohvri südame. Ta hävitab südametunustuse loomuliku helguse ja hinge õrnuse, nii et isegi jämedad veid on vaevalt tuntavad ning veel vähem kahetsuse väärt.

Iga patune kivine patust. Ta kannatab korraldajuse all hinges, kõik ta moraalne tegevus seisab. Närvid, mis peaksid teada andma näos ta südame süütegu, lakkavad töötamast.

Võimet punastada — tunda häbi mõttest oma eksimusele — peaks hinnatama kui võrratud andi, eriti just noored peaksid hindama seda võimet, nagu nad hindavad oma hinge. Kogu nende kindlus seisab selles, kui nad ehmuvad patu ees. Vana mõtetark, kes nägi punastavat noormeest, ütles: „Julgest, mu pois; see on tünnustus õiglusest.“

Õnnelikud on need, keda haarab äkiline punastamine, kui nad lähenevad patu tuledele. Oh, helkigu punastus noore näol!

Kui kahju, et paljud juba varakult muutuvad julgemaks ja isegi häbituks patus. Häbeneda pattu polegi nii hull: tõesti, patusel on rohkem vajadust tunda häbi kui mõnel teisel. Kui patusel on veel loofust, kui ta pole kaotanud häbenemise mõiste. Inimene, kes võib punastada, pole veel täiesti kadunud hing. Südametunustus on vähemalt siis veel valvel. See kõneleb

MAAILM JUMALE!

patuse poolt, kui ta oma pealekaebaja juuresolekul tunneb enesel olevat väga halb ja püüab põgeneda.

Kahjuks ei tunne mõned ilal kaheksuse valtsid. Nad sammuvad päevapäevalt edasi patust, tundmata ebemugavalt poold, või vähemalt hetkegi. Nad sarnuvad haigele lõikuslammale, kes nurohtade mõjul ei tea ega tunne midagi. Vaene haige ärkab ja leiab ühe liikme kaotust — kuid parem on kui eel kaotus. Kui aga pature ärkab ühel päeval, leiab ta, et on kaotanud hinge. Kui kuradi lõikusetöö on lõpetatud, pole mudu järele jäänd kui patt. Oh, et hooldatud patused sõlpe näeksid ja mõtleksid oma viimsele lõpule!

HETKED JEEUSEGA.

„Tulge minu juurde kõik, kes te vaeva näete ja koorimatud olete, ja mina annan teile hingimise.“ Matt. 11:28 (uus tõlge).

KUI ma vaatan tagasi tegevusrohketele eluastatutele, mis täis perekonnareid, samuti ka elu rõõmudele ja õnnistustele, nagu see on kohane naisele, siis mõtlen sageli, kui vähe aega olen jätnud Issanda Jeesuse tundmaõppimiseks, et mõista, mida Tema õpetab meie vaimuliku elu ja kasvamisega. Olles seotud lastekasvatamisega ja kõiksuguste teiste muredega, olin õhtul nii väsinud, et ei tahtnud mõelda millelegi muule kui puhkusele. Nüüd, mil mul on rohkem aega usuliseks süvenemiseks, mõtlen tagasi vaadates, kui auliselt on need hetked, mis ma võin mööda saata Jeesusega. — Teadmised, et Tema

mõistab elu, mis on seoses tuhandete igapäevaste pisiasjadega naise ja oma tegevuses, on rääkimatult kinditav ja annab õieti elule mõtte.

Jeesus teab, mil meie oleme väsinud ja koorimatud. Ta on mulle aastate jooksul olnud õnnistuseks ja on aidanud mind mu murede ja raskustes. Ta on parim sõber, keda võib usaldada. Võttes inimese näo, elas Ta siin maa peal nagu iga teine inimene. Tal polnud

teenerid, vaid Ta teenis teisi. Ma usun, armas ema, et Jeesus mõistab ka naise vajadusi. Ta teab, milliste raskustega tuleb sul kohata. Ta teab ka sinu majanduslikke raskusi, ja suudab lohudada, kui siu abikaasa tööpuuduse tõttu ei saa teenida igapäevast leiba. Vaata üles ja usalda Teda, sest Ta tahabki, et meie Teda usaldaksime, ja oma koorimatud veeretaksime Tema peale.

Kui sageli meie lapsed tulevad koju nälgastena, nad usaldavad meid, et meie neid toidame. Eks toimi meie Täevane Isa samuti? Ta soovib, et tuleksime Tema juurde lastena. Küll on Jumalal imelisi teid, — millest meie ei suuda

aru saada, enne kui näeme Teda palest pallest. Aga ometi usaldagem oma igapäevane elu Issanda hooleks. Tema juhatab meid läbi raskete aegade ja annab meile kartuse asemel hingamist ning rahu, mure asemele rõõmu, meeleheite asemele õnne. Ja varjust asetab Ta sind oma ligilõitu päikesepaistesse ja annab sulle rõõmu, mis on täis rääkimata suurt aulisust.

Ema.

ometi mitte melda. „Need, kes magavad mullas, saavad ärkama, ühed igaveseks eluks ja teised igaveseks hukatuseks.“

Nende karistus algab mälestuse elustamisega, südametunustuse ärkamisega, kogu hirmsa mineviku ellutõstmisega. Kes suudab kirjeldada selle tunni koldesid, kui hinged alasti ja täis häbi, püüavad põgeneda Issanda palge eest, kes käseb neil fluda: enese ette?

Iga pime avaus universumis näib pelgupaiganana; mägesid ja künkaid kutsutakse varjama ja katma süüdlasi hingi selle palge eest, kes istub troonil. Igaüks võib kujutleda, mis ootab patust siis, kui ta oma südametunustus kujuneb ta piinajaks.

Ta armsamad patud naeravad teda, ta magusamad eksimused hirmutavad teda. Siis ta alles näeb, et ta eksis mitte ainult Jumala vastu, vaid hävitas ka oma hinge. Kuidas ta langeb siis moelehte süngusse!

Neisse mõjumatuisse häbisüngusse pole vägü ükski, kes loeb need ridu, langenuid, vaid päästmist pakutakse talle. Iga patune, kes tunneb häbi oma pattudest ja kaheksel neid, leiab vabanemist neist ja täit päästmist.

Piibli lugemisest.

Millise tegeliku kasu toob see tänapäeval?

KEEGI on ütelnud, et Piibel sisaldab Jumala mõtteid, inimese ootkorda ja päästmisteed.

Piibli õpetused on pühad, tema juhised siduvad, tema lood tõelised.

Piibli lugemine teeb targaks, sellesse uskumise aannab meelekindlusi ja tema õpetuste teostamine teeb inimese pühaks.

Piibel sisaldab valgust, et sind juhata, toitu, et sind kinnitada, ja rahu, mis toob sulle hingamist.

Piibel on reisijale kaardiks, teekäijale keplik, lendurile kompassiks, sõdurile kibiks, kristlasele tema iseloomustajaks.

Piibli keskuseks on Kristus, meie hüved tema eesmärgiks ja inimeste lunastus tema lõpuks.

Piibel peab täitma meie mälu, juhtima südant ja olema valguseks jalgale, ükski pole tänapäeval õige haritlane, kellel puudub teadmine Piiblist.

Ameerika endine president Calvin Coolidge ütles kord: „Meie õhiskonna ja riigi alus püsib nii palju Piibli õpetustel, et oleks raske ülal pidada riiki ja õhiskonda, kui usk neisse õpetustesse peaks lakkama meie maal tegelikus üldsuses.“

Pisiasjad.

Elu koosneb väikesist asjadest. Elu enesest näib olevat üsna väike. Kui hingamine lõpeb, on elu kustunud. Sõna on ka vaid väike asi, ja ometi võib sõna rikkuja inimese kogu elu. Kui tarvilik on siis, et kõik meie sõnad oleksid tröstivad ja ülesehitavad!

Suured ja tähtsad asjad elus koosnevad paljudest pisiasjadest üheskoos, ja sellepärast, kui tahame olla kord võimsad tegema midagi suuremat, peame olema ustavad väikeste asjus, mida meil nõutakse iga päev. Et saada tõsiselt suureks, peame olema hääd. See on suuruse esimene põhialus. Et olla hääd, meie vajame Jumala armastust meie südames.

On väikesed lahked teod, mida teeme ühetisele, mis aitavad meid ehitada ilusalt ja õilsalt iseloomu.

Ei või olla õiget ärkamist palveta, samuti nagu ei või olla süütu ilma tuleta.

Vaimulik ärkamine on saladus. Üllatavalt jõud, Jumala vägi toob selle ülevat. Sellepärast ei või inimesed üksinda viatgi tekitada ärkamist.

Maailm Jumalale!

Looduse mõistmine.

MITTE kõik looduses ei ole ilus. Loodus muudab oma välimust selle järele, kes liigub temale. Mittele, kes vaeatakse kurbusest, muutub särav päike needmiseks. Teistele, kes on täis väimustust, näib isegi väike must veokogu, mis voolab läbi vaeste linnasade, väljendamatult iluallikana.

Neile, kes ise ei ole lasknud oma võimalusi tulla õigesse asendisse, ei ава ega ilmuta ennast looduse süda. Meie osivanemaile näis, nagu mäed ja jõed oleksid Jumalad. Keskaja inimestele, kes olid vangistatud kartustega hädaohutuse, oli loodus nagu kurjade väimude eluase.

Moodsal inimesel oma arusaamisega loodusest on võimalik armastada loodust nii kui loodust. Ometi võib ainult see, kes on leidnud Jumala, armastada õieti loodust. Asjaolu, et on otsene väimline ühendus väljalillekese ja luuletaja vahel, oleneb sellest, et nende vahel asub armastus. Enne kui armastust ei ole, ei või ka mõista loodust. Võib õigusega ütelda, et ainult see, kes armastab hinge, võib armastada tõesti sügavalt ka loodust.

Joh. 3: 16.

MISJONAR H. Nott, kes töötas lõunamere saartel, kogus kord enese ümber pärismaalasi, et nendega ühiselt võtta läbi Johannese evangeeliumi 3. päätlükki. Kui ta luges 16. salmi, katkestas teda keegi küsimusega: „Mis see oli, mida lugesid? Loe seda veel korra!“ Ja negri näolt võis lugeda põnevast huvi ning rõõmu. Misjonär Nott kordas nüüd salmi: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes usub temasse, ei saaks hukka, vaid et tema oleks igavene elu.“ Siis tõusis saareelanik püsti ja küsis: „On see õigus? Kas tõesti Jumal armastab maailma, kuigi maailm ei armasta teda? Kas tal on sarnased tunded meie vastu, et ta annab oma ainusündinud Poja surmale meie eest, et meie võiksime elada?“ Jällegi luges misjonär selle hästilitutud sõnu ja lisas: „Ja, see on õigus, teida Jumal ütles siin. Tema auline sõnum inimestele on, et igaüks, kes usub tema Pojasse, ei pea mitte surema, vaid elab igavesti!“ See käis üle pärismaalaste mõistuse, midagi sarnast ei olnud varem tulnud tema mõttese. Ta puhkes nutma ja lahkus varsti teiste juurde, et otsida enda väikse paiga, kus ta võis üksinda mõelda imelisele Jumalale, kes on armastus, kellest ta oli kuulnud seit päeval esimest korda.

Varsti päale seda sai mees misjonär Notti abil elavaks jumalalapseks.

HINGEDEVÕITJAD JA NENDE PALVED.

Kirjut. komandör S. L. Brengle †.

„Õige inimese vägev palve maksab palju, kus see on töötamas.“

(Jaak. 5:6).

Kõik suured hingedevoitjad on olnud suured palujad, ja kõik suured ärkamised on ette valmistatud pöördumise ja vastupidava palve läbi, mis palutud salajas. Enne kui Jeesus hakkas avalikult kuulutama, viibis ta nelikümne päeva ja nelikümneid ööd paastudes palves. (Matt. 4:1—11.)

Paulus palus lõpmata. Ööd ja päevad tõusid ta palved üles Jumala poole. (Ap. teod. 16:25, Viilpuse 1:3—11, Kol. 1:3, 9—11.)

Esimene nelipühi väimuga ristimine, kus kolm tuhat hinge päästeti ühel päeval, valmistati ette kümne-päevase palve läbi, eneseläbikatsuse ja piibliuurimise läbi. Nad olid ühel meel palves, kuni ühel teisel päeval pöördunute arv oli viis tuhat, ja „suur hulk preestreid võtsid õige usu sõna kuulda.“ (Ap. teod 2:4, 4:4, 6:4—7.)

Luter palus kolm korda päevas; tema murdis aastasajandite ebausu ja vabastas seotud rahvad.

John Knox viibis öösiti palves ja hüüdis Jumala poole: „Anna mulle Shotimaa, muidu suren!“ Ja Jumal andis talle Shotimaa.

Rootsi lipu päev peeti Stokholmi staadionil. Pildil on näha Päästearmee samaritlaste rühma mõõdumas kuninga looshist.

„Nad jäid seisma vahivärvasse.“ Neemia 12: 39.

HUJTLEGE järgmist: inimene, kes kannab vangistust seaduse rikkumise pärast, kuuleb, et kuningas oma armast on kinkinud talle vabaduse. Ta lahkuv vangikongist, sammub läbi võretatud ust, kuni avaneb vangla üks ja ta näeb vabadust; veel üks samm ja ta vangistus kadub minerikku. Kuid ta peatub, vaatleb ebasõbralikku maailma, mõtleb vastutusele, mis seotud vabadusega, kõhkleb, seisatab vangla väravas, siis pöördub ta tagasi kongi.

Me imetleme seda rumalust, kuid kui sageli me näeme inimesi teinemas sama viga hinge asjus. Me kõik oleme seda kogunud. Inimene istub Armees koosolekul, orjastatud oma patusest loomusest, ohtelatud habadest harjumustest, tõeline vang väimlises mõttes.

TALLE saabub teade, et on leitud lunastus, Kristuse lepituse läbi on ta vaba. Ta näeb oma praeguse olukorra vastikust ja ühaldab vabanemist. Talle soovitatatakse võtta vastu Kristust, ta läheneb armule ja päästmisele, siis ta peatub „vangla väravas“, ning pöördub tagasi patukoorama juurde. Peaaegu vaba, kuid siiski vang; peaaegu päästetud, kuid siiski kadunud.

Jumala sõna ümblat, et nii vanasti kui nüüd peatuvad inimesed just enne võitu, seisatades „vangla väravas“.

Teava alustas tekkonda Kanaani, kuid suri Haranis. Moosesel lubati näha tootatud maad, kuid üks rumal tegu takistas ta sisseminekut. Ta aaveit valmistus hoolsasti templi chitamisele, mille chitamist ta aga üal ei näinud.

RIKAS NOORMEES ei suutnud vaud üht asja täita, kuid just sel leparast ei pärinud taavarriki. J u d a s oli nii ligi Issandale, et ta isegi suudles teda, kuid ta läks siiski kaduverse teed.

See aga ei peaks nii olema. Paulus pidas usku kinni ja lõpetas usujooku; J e e s u s võis ütelda: „Ma olen töö lõpetanud, mille sa mulle andsid,“ kuna Joosepi, Taanrieli ja Joosua elud on täiuslikud nagu harva kellelgi teisel.

Pidagem mees, et meil on osa Kristusega, nii jääme kindlaks lõpuni. Selles teadmises läheme edasi ja lõpetame oma elutee rõõmuga.

John Wesley seletab päevaraamatus, mida elavuse ja huvi poolest võib võrrelda Ap. tegude raamatuga, kord korra järele palveid, kus Jumal tuli nii ligi, et inimesed langesid maha kui surnud, ja kaldas tema ja tema abilisest chiti väega kõrgest, et päästa Inglismaa paganlusest, ning et üle maailma levitada värskeid ärkamise puhanuid, mis teeksid ristlusu puhtamaks ja pääletungivamaks.

Jakob Brainerd lamas kõvaksküllmanud maal karunaha sees, ja veriste kõhahogude vahel hüüdis ta Jumala poole hindulaste päästmise pärast. Jumal kuulis tema palvet ja päästis ja pihhites sajanedeist viletsatest paganatest, kes olid teadmatud, jõledad, joomarid ja tihitised jng teistsuguseid pattude orjad.

Kui Jonathan Edwards pidas oma imelise jutluse, millele järgnes ärkamine, mis vapustas kogu Uus-Inglismaad, siis oli ta õõsel enne ühes mõne teisega viibinud palves.

Keegi noormees Shotimaa, nimega Livingstone, määrati jutlustama suurel koosolekul. Tundes oma enda nõrkust ja võimetust, viibis ta õõsel palves, ja järgmisel päeval pidas niisuguse jutluse, mille nähtava tagajärjena oli viissada hinge päästetud. Au olgu Jumalale!

Charles Finney palus hariikult nii, et terved kogudused said Pihta Väimü mõju alla, ja inimesed ei võinud selle väe vastu seista. Kunagi, kui ta töõga oli ihu poolest täiesti murtud, saatsid tema sõbrad teda merereisile Vahemerale, et ta saaks puhata. Aga ta oli nii täidetud pihta hoolega hingede päästmise pärast, et tundus võimatu puhata, ja teel tagasi oli ta nii suures ahastuses maailma päästmise pärast, et ta palus terve päeva, kuni õhtupoole sai kindlasti teada, et Jumal viib töö edasi. Tagasi tulles New-Yorki pidas ta oma „äratusloenguid“, mis pandi kirja kodumaa ja välismaal selle tagajärjega, et suured ärkamised algasid üle maailma.

Need äratusloengud juhtusid proua Boothi kättesse ja mõjusid temale vägavalt. Päästearmee on siis üks Jumala vastus selle mehe põlevale, vägevale, võitlevale ja võitvale palvele, et Jumal pidi oma nime austama ja päästama maailma.

Ameerikas on keegi noor evangelist, kes on pöördunud katoliku usust. Kus tema ial läbi käib, seal murdub lahti tõsine ärkamistorm, ja sajaned otsivad päästmist. Ma imestasin, kus peitus see väe saladus, aga siis rääkis tema perenaine, et ta nii lõpmata võitles palves, et ta vaevalt võis teda sundida söömisega enesele võtta.

Enne kui ühinesin Päästearmeega, kohtasin ühel päeval usungskalast doktor Cullist Bostonist. Ta näitas mulle ülesvõtteid, nende seas üht Bramwell Boothist, kes oli hiljem staabiilem.

„Ta on mees, kes juhatab kõige auulisemaid pihituskoosolekuid kogu Inglismaal,“ ütles doktor ja rääkis edasi kuulastest koosolekutest Whitechapelis. Mina otsustasin, et kui (Järg 5. lhk.)

≡ KULDSED AHELAD. ≡

„VAESUS on suurim häda, rikkus kõrgeim õnn!“ nii ütlevad maailm, arvestades vaid maiseaga. On ju tõsi, et raha ja varandus tagab mõnegi mõnuse ja välise rõõmu, kuna vaesus on sageli õige kurb saatus siin maailmas. Nii täidetakse inimeste südamed ühelteil poolde kadestuse, meelegaite ja rõhutud olekuga, teiselt poolt ahnuse ja himuga. Nimetatamata kahju ja südametu ühel ning uskumata häbi ja kuriteod teisel poolel on tekkinud tõe mittetundmisest või valestimõistmisest. Kui teistiti õpetab meid pühakiri ja koos sellega meie enda vaade, kui peame silmas tõe.

Meie pilt kujutab üht haaravamalt lugu meie Õnnistegijate elust siin maa peal. Niimetatud rikas noormees — sest tal oli palju varandust — varustatud kaunitate omadustega ja juhitud õilsast sisemisest igatsusest, astub Jeesuse juurde küsimusega: „Hää õpetaja, mis pean ma tegema, et omada igavest elu?“ Jeesuse vastus on: „Pea Jumala käskusi, sa tunned ju neid: sa ei pea abielu rikkuma; sa ei pea tapma; sa ei pea varastama; sa ei pea vales tunnistama; sa ei pea kedagi petma; austa isa ja ema!“ Seepeale vastas noormees: „Õpetaja, seda kõiki olen ma pidanud oma noorest east.“ Jeesus vaatas temale, armastas teda ja ütles: „Üht on sul vaja!“ — Kuis astub meile neist sõnadest vastu tõsiasi, et raha ja vara, ilu ja tervis, isegi vabadus ei tähenda veel tõelist igavest ja täit õnne; et vaatamata kõigele sellele võib olla südames veel üks rahuldamata igatsus.

Kuidas on see võimalik, küsid sa. Sest siin polnud mitte ainult raha ja sumud vara, siin oli õilist meelt ja südame vagadust! Kas ei teki siin nagu kord jüngeritel küsimus: Kes võib siis veel õndsaks saada? Kollm sõna Jeesuse suust annavad noormehele, sulle ja mulle vastuse: „Käi minu järel!“

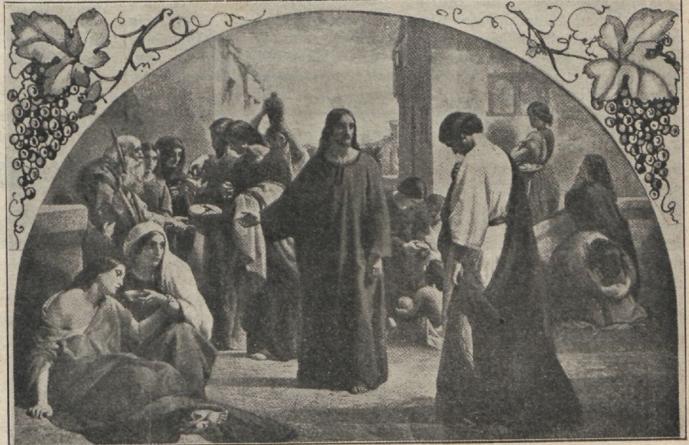
Oli siis õilsale noormehel nii raske jälgida sellele kutsele, kuna piibel jutustab ometi tõlneritest, langenud naistest, pimedatest, vigastest ja vaestest, kes rõõmuga järgnesid sellele kutsele? Miks lõpeb siis see nii ilusasti alanud kõnelus nii traagiliselt? „Tema aga, noormees, läks kurvasti ära — sest tal oli varandust.“ Vaata, need olid kuldsed ahelad, mis teda kinni hoidsid, „sest tal oli palju varandust.“ Vaene, rikas noormees! Peab see nii olema?

Sinjuures kaks juhtumit elust. Me külastasime iga nädal üht auväärt naisterahvast, kes oli häatahtlik Päästarmeele. Viisime talle ikka kümme Sõjahüüdu, mis ta edasi andis. Umbritsetud rikkusest ja teenijaist, põlvitas ta ikka ja palvetas ühes meiega, sageli pisarsilmil. Ta oli vaatamata oma rikkusele ustav Jeesuse jünge. Kord jumalagajatul ütles ta: „Ärge

unustage meie vaeste rikkaste eest paluda.“ Hiljem saatis ta ühe oma teenijaist kadetikooli ning hoolitses ise ta ülalpidamise eest. Inimestele on võimatu, kuid Jumala juures on kõik võimalik, ütlevad Jeesus.

Unustamatu on meile ema P... Kaksikümneks aastaks vaevast teda halvatus kogu kehas. Aastaid lamas ta voodis täis valu ja sealjuures nii vaene. Ja siiski, milline õnnelik Jumala laps ta oli. Iial ei läinud keegi õnnistuse ta haugevoodi juurest ära. Kord leidsime teda pisarais. Kiisitsime, kas möödunud õõ olnud nii valurikas. Kuid ta vastas: „Ei, ei, minu pisarad voolavad tänuks,“ ning siis jutustas ta lapselikult: „Vaadake, ma ei saa enam õõseti magada alalise lebamise ja valude pärast ning õõd on nii lõpmata pikad. Asja ütlesin seda oma õnnistegijale ning ta andis mulle ühe imelise mõtte. Niid lasen ma ennast igal õõhtul voodis istukile panna, siis kaalutan oma keha paremalt pahemale, pahemalt paremale, niikaua kui suudan; siis olen ma väsinud, langen tagasi ja uinun magama. Sel kombel magasin möödunud õõl tervelt neli tundi. Oõ, milline armuline õnnistegija mul on!“ Uuesti voolasid ta pisarad suurest tänutundest.

Sa r i k k a s vaene naine!

„Üht asja on sulle vaja, mine ja müü ära kõik, mis sul on, ja anna vaestele, siis peab sul varandus taevast olema; ja tule, käi minu järel ja võta rist enese pääle.“
Luuk. 18:22.

Hingedevõitjad ja nende palved.

(Algus 4. lhk.)

võimalik, siis uurin välja saladust Inglismaale jõudes.

Üks ohvitser, kes siis oli kaasar, rääkis mulle järgmist: „Mr. Bramwell juhatas sel ajal koosolekuid noortele meestele pääkorteris, ja ta palus osavõtjaid iga päev, üks kõik kus nad on, katsuda saada viis minutit isikliku palve jaoks, kus nad pidid Issanda ette kandma reedesed koosolekud. Üks, kes praegu on brigadör, tennis siis suures kaupluses, ja et saada endale viis minutit, pidi ta iga päev ronima suurde pakkimiskasti.“

Jumal ei ole ennast muutnud. Ta on tänapäev sama häatahtlik andma palve meestele ja naistele, mida nad nõuavad.

RUMAL AHVIKE.

Dr. Samuel Smiles jutustab, et talunikud Alshiiiras püüavad ahve järgmiselt:

Nad riputavad pumba puu külge. Pump on õõnestatud ja täidetakse riisiga. Kui ahv mõõdub, näeb ta pumba, ta pistab oma käe läbi avause ja täidab seda riisiga ning katseb tõmmata kätt tagasi. Aga kui nüüd ahvi käsi on rusikas, on tal võimatu saada seda tagasi. Ta ei mõtle silmapilgukski käe avamisele, et loobuda riisist ja talunikel on sar-

naselt väga kerge saada neid oma võimusse.

„Vaene rumal ahvike!“ ütlevad meie.

Aga üks ole väga palju inimene, kes talitavad just samasugusel viisil? Nad haaravad nii kinni maistest asjadest, millest nad ei taha loobuda ja saada igavest elu, nii et meie peame ütlema nende kohta kaastundmusega:

„Vaesed mõistmatud inimesed!“

1.000.000 inimhinge

„MAAILM JUMALALE“ SÕJAKÄIGUS
võita 1936. a. jooksul, on kindral
Evangeline Booth üleskutsunud Päästarmeed.
On sinu hing juba päästetud?

Suur Päästja.

Suur seltskond kuulsaid tarku mehi oli koos, ning ühel nende seast küsiti, kas ta võib mõista, kuidas Kristus võis olla niivõõsti Jumal kui inimene.

„Ei,“ vastas ta, „ma ei tahaks milgi tingimusel tunnistada teda oma Päästjaks, kui ma mõistaksin seda. Kui ma saaksin täielikult aru Kristusest, siis ta ju ei oleks enam suurem kui mina. Tunne minu patusest olevusest ja teadmine oma võimatusest ise päästa ennast, teab mulle selgeks, et vajan Päästjat, kes on suurem kui minu mõistus.“

Siin maailmas näeme ainult kui peeglist, segaselt viisil, aga kui meie tuleme oma taevasesse koju, siis näeme tõe nii nagu ta tõesti on.

„MAAILM JUMALALE!“

Üleskutse noortele.

Kandke edasi sõnumit.

KOGU maailmas on täies hoos suur sõjaretk „Maailm Jumalale“. Teie võite rõõmsalt päästmissõnumit viia oma naabritele, kes seda jälle oma naabritele edasi ütlevad, kuni kogu maailm tunneb lugu Jeesusest. Kui meie mõtleme miljonitele ja miljonitele inimestele kogu maailmas, kes veel ei ole endid annud Jumalale, siis tunneme küll, et see on väga suur ja tähtis hüüdsõna: „Maailm Jumalale!“ Aga see ei ole Jumala lastele liig suur, et seda ei võiks Jeesuse Kristuse armu läbi täide viia.

Üks vaenlane.

Kuid seejuures on tähtis üks asjaolu: meie peame olema üksmeelsed. Seda on teile juba varem sageli öeldud, eks ole? See on hää nõu kõigile, kellel on ühiselt tähta suur ja õilis ülesanne. Kui lord Nelson ühel päeval astus oma laevale, sõitlesid kaks madrust omavahel. Ta vaatas vaid neile ja ütles: „Meil on vaid üks vaenlane!“ Ta tahtis neile sellega ütelda, et kui meie oleme väljas ühe asja eest, ei tohi meie omavahel väiklaste asjade pärast tülitseada. Need asjad on nii väikesed, kui mõtleme sellele, et kuigi Jeesus suri ristil inimeste päästmiseks, ometi leidub nii palju neid, kes teda üldse ei tunne.

„Pangem maha patt!“

Keegi kuulub mees ütles kord: „Kui meie peame kehalist võitlust, peame kõik sõrmed kokku panema, et lööki teostada. Iga sõrm oma ette on igapäevases tarvituses väga kasulik; aga kui nad tahavad vaenlast lüüa, siis tõmbuvad nad tahtmatult kokku, et ühiselt võidelda.“

Paulus annab kristlastele nõu, „pattu maha panna, et võidelda hääd usuvõitlemist.“ Sellepärast meie kõik, kes nii innukalt osa võtame „Maailm Jumalale“ — sõjaretkest, pangem maha, mis meid takistaks tegemast suurt ühist pingutust hingede päästmiseks.

Jumala protsendid.

KEEGI pankur tahtis oma pojale anda esimesi juhiseid, kuidas rahaga ümber käia, et see kasu tooks. Et talle anda võimaluse äri tegemiseks, andis ta pojale 50 senti ja ütles: „Kui sa need 50 senti hästi hoiad, suurendan

Noorte lehekülj.

LAIAL TEEL.

KAHEKSA aastat oli Anna vana, kui ta kaasõpilasel koolis kadus sulepää. „Kes võttis mu sulepää?“ küsis Bertha. Kuid ükski ei teadnud midagi kadunud sulepääst. Isegi siis, kui õpetaja katsetas leida sulepääd, jäi see kadunuks. Anna istus täis hirmu oma kohal. Kui see ainult päevavalgele ei tuleks, oli ta ainuke mure. Nüüd oli ta patuteel.

Ei kestnud kaua, kui ta kodus võttis emalt salaja raha ja ostis enesele maistust. Koolis tegi ta mõndagi kaasa. Sageli manitses ema teda helalt ja isa karistas tõsiselt. Kui ta ka ikka jälle tõotas mitte enam nii toimida, ei suutnud ta ometi patuväele vastu panna ja pidi jälle valetama, jälle varastama. Anna oli sõna tõsisel moles oma vanemate murelaps.

Ühel päeval kutsuti teda, kes vahepeal oli 12 aastat vana, oma sõbratari sünnipäevale. Oli mõnus koosviibimine. Maria jutustas Annale muu sead ka ilusatest lastekoosolekustest, mida ta alati külas-

tas. Ta kõneles õnnistegijast, kes eriti armastab lapsi, ja palus Annet kord korda tulla. Anna lubas järgmisel kesknädalal osa võtta lastekoosolekust.

Nii see sündisiki. Õde rääkis parajasti laiaist ja kitsast teest ja et õnnistegija silm vaatab kurvastusega lastele, kes käivad patuteel. Anna pidi siinjuures ka oma teedele vaatama. Üks asi selgus talle: ta oli laial teel. Järele-mõtlilikult läks ta koju. Andestamatu patusüü lasus raskesti ta hingel. Kui ta õhtul kaua ei uinunud magama, tundus talle korraga, nagu vaataks tema voodi kohal seinal õnnistegija silm kurvalt talle otsa. Kui ta veel kord sinna vaatas, pani ta tähele, et silm nuttis. Anna purskas valjusti nutma. Hiljem, kui ta ennast oli välja nutnud, polnud silma enam näha.

Anna tõttas pirsarsimil armastatud ema voodi juurde ja palus, palvetada ühes emaga, et Issand aitaks teda nüüdist peäle mitte enam käia patuteedel.

Korpusekadettide nurk. Juhataja: diviisi komandör.

Võimalused võitlemiseks vabas õhus.

PÄASTEARMEE on sündinud vabas õhus ja sääl ka arenemud. Algpäevil, enne kui meid nimetati Päästearmeeks, ja meid hüüti „Kristlikuks misjoniks“, me veetsime enamik aja vabas õhus. Londoni südames, halvema rahvakähi keskel, kes teadsi Kristusest rõõmsama vähe nagu paganadki, leidis Päästearmees asutaja, William Booth, oma elutöö, ja sääl karitegevuse, joomise ja kõlbmata elu keskel leidis aset Päästearmees sünd.

Tänavail, kõrtsidest ja katusekambritest tulid rahvalugud ning hõiskete ja tõugelega kohtle-

ma sinu kapitali.“ Hiljem küsis isa pojalt, kuidas ta oli raha kasutanud. Poiss jutustas: „Isa, ma kohtasin tänaval kedagi vaest poissi, kellel polnud saapaid jalgas ja kes oli näljas. Ma andsin raha talle, et ta midagi ostaks enesele.“ — „Sa ei saa iialgi ärimcheks,“ vastas pankur, „äri on äri. Aga ma tahan teha veel ühe katse. Siin on sulle üks kroon. Vaata, et sa seda hästi hoiad.“ Kui poiss hoidis käes krooni, naeratas ta rõõmsalt. „Isa, minu pühapäevakooliõpetaja ütles: Kes vaestele halastab, see laenab Issandale, kes talle jälle hästi tagasi maksab. Aga ma ei mõtelnud, et ta teeb seda nii kiiresti. Pool krooni andsin ma ära, ja nüüd sain terve krooni.“

Kuidas ütlevad Jumala sõna? Maalak. 3; 9, 10.

sid neid, kes seisid Kristuse eest ja kuulutasid puhtust elus ja iseloomus. Pilgetele ja halvale kohtlemisele vaatamata jätkasid nad julgelt oma kuulutust. Armees püües vangistada, koheldi metsikult, nii et müümed suridki saadud haavadesse, kuid iial ei annud nad alla, mispärast võit oli nende päral.

Meie kui noorem generatsioon sõjavõitlejate olemasoleva saanud oma sõjavõitlejate püües ja haavade hinnaga, jala isegi esimeste võitlejate surma läbi, mispärast peame seda kaitsema oma kluga.

Mis on siht, mida me taotleme? See pole suur arv, olgugi, et me rõõmustame alati näha suuri hulki sõdureid osa võtmas koosolekust. See pole propaganda, kuigi inimesed mõistavad meid paremini, kui näevad meid vabas õhus. See pole ka mitte meie alaline korjandus, mille eest me samuti olemegi võimlikud oma sõpradele.

Ei, see pole üks ega teine neist asjust, kuigi need kõik mängivad oma osa meie koosolekuis. Pea siht on evangeeliumi kuulutamise. Seda me teeme laulude, korpusekadettide ja sõdurite lihtsate soolaulude, mängu ja muusikakoortide läbi. Lisaks loevad ja seletavad õhvitserid Jumala sõna.

„Meie kuulutame Kristust ja teda kui ristilöö-

Pühas ehtes ilmuvad su ette noored sõdijad kui kaste hommikuse koidu hõlmast.

Taav. I. 110, 3.

du!“ — see on meie tänavale ilmutamise tõeline põhjus, ja ei midagi muud.

Meie, korpusekadetid, aitame kaasa Armees ja see, mida me teeme nüüd, kujundab Armeed tulevastele aastatele.

Eesti välitus on meie sel aastal väga vastu tulnud vabaõhu-koosolekute pidamises, mille eest me olemegi väga tänuväerd ja väljendame oma tänu avalikult, kuna selle võimaluse kaudu võib iga inimene leida päästmist.

Me peame kasutama neid võimalusi. Noor mees ja noor naine korpuses, võta osa igast vabaõhu-koosolekust, ole valmis tunnustama, laulma, lugema püübit, ühesõnaga kõik, mis aitab patuseid leida Jumalat. Selleks annaksin teile järgmist nõu:

1. Enne kõndmist lühkimmist põlvit ja palu Jumalat õnnistada vabaõhu-koosolekut patuste päästmiseks.

2. Kui lähed välja, ole valmis andma tunnustust sellest, mida Jumal on teinud sinu hingele ja kuidas ta aitab sind edasi iga päev.

3. Kus iial võimalik, püüa liituda rahva keskel, kõnelades üksikuid.

4. Tee kõik, mida käseb juhtiv õhvitser koosoleku eduks.

5. Lõpuks: ole valvas ja palveta kogu koosoleku ajal ja Jumal õnnistab sind rikkalikult.

GEORG MÜLLER UDUS.

KEEGI usklik laevakapten oli paksu udu tõttu viibinud 24 tundi oma laeva sillal, kui kuulus äratusjuttutaja Georg Müller Bristolist, kes oli üks tema reisijaid laeval, tuli tema juurde ja ütles: „Kapten, ma tuln teile teatama, et ma pean olema Quebecis laupäeval pärastlõunast.“ „See on võimatu!“ vastas kapten.

„Väga hääl,“ ütles Müller, „kui teie laev ei või mind viia edasi, siis Jumal leiab teise te. Ma ei ole iialgi murdnud mingit lubadust 57 aasta jooksul. Läheme alla kajutisse ja palvetame.“

„Härä Müller,“ ütles kapten, kui nad läksid alla, „kas teie teate, kui paks on udu?“

„Ei,“ vastas ta. „Minu silm ei vaata paksude udude, vaid elavale Jumalale, kes jälgib ilga olukorda minu elus.“ Ta põlvitas ja palus lihtsa palve, ning ütles siis: „Kapten, tunnen oma Jumalat 57 aastat, ja ühelgi päeval pole ma unustanud kõneleda temaga. Mingi üles, kapten, ja avage uks, ning te leiate, et udu on lahkunud.“

Kapten toimis nõnda ja tema suurimaks imestuseks leidis ta, et udu oli tõesti laiali läinud ja ilm oli selge.

„Mis teie iial Isalt palute minu nimel, seda annab tema teile.“ Joh. 16:23.

Rahvusvahelisi teateid.

Staabiilem olümpiamängudeks Berliini.

Seoses olümpiamängudega, mis peetakse augustikuu jooksul Berliinis, korraldab olümpia kristlik komitee terve rea telgikoosolekuid ja on kutsunud Päästearmeed pidama ühe koosoleku, 12. augusti õhtul. Kindrali esindajana juhatab staabiilem seda suurt koosolekut, mis peetakse telgis, kuhu mahub umbes 1800 kuulajat. Osa võtab territooriumi staabi orkester ja lauljad, päale selle rohkesti salvatsioniste Saksamaa piiriallinal ja ümbruses.

PÄASTES KOIKI KLASSE.
Riigiametniku naine Wiesbandes, joomar Ulmis, noor teoloog Berliinis, noor naine, kes tegutses enustamissa, mees, kes püüdis enast tappa ja veel palju teisi leidub nende hulgas, kes võideti Jumalale Saksamaal.

20.000 „Sõjahüüdu“ müüdi „Sõjahüüdu“ näidata jooksul.

TALVINE ABI HIINAS.
Põhja-Hiinas Peipingis avati talvel kaks supikööki ja öömaja; tuhandet toideti süül. Tientsinis tegevuseks kool supikööki ja üks öömaja.

Sõjakäigu ajal registreeriti otsijaid, hingi 5.100 täiskasvanut ja 2.850 last. Rickshaw misjonä korpus on juba kaheksakümnele pöördunud, kuigi jaam kuulub alles uute hulka.

VANGIDE PÄASTMINE.
Tähelepanavat tööd tehakse vangide keskel Lõuna-Ameerikas. Proua lein-kom. Carpenter on isidilkult tutvunud vangide eluga ja kokku puutunud politsei- ning kohtuvõimudega. Korrapäraselt on peetud koosolekuid eeluurimisvanglas, kus enam kui 2000 vahialust ja kuhu veel polnud pääsenud ükski usuline ringkond. Proua Carpenter kirjutab, et ametivõimud olnud üllatatud, kuidas vangid suhtusid koosolekuse.

EDUKAS PÜVE.
Teises vanglas, kus valitakse väga vali kord, näis võimatu hankida luba koosoleku pidamiseks. Lõpuks õnnestus see siiski ja kolm ohvitseri pidasid seal midagi loengu taolisi. Umbes 400 kuulajat oli neil vangla kõige suuremas ruumis. Hiljem avaldati neile tänu selle lüsa katse eest ja paluti jälle tulla.

On tulnud ette pöörmis ja ka muul viisil on tunda koosolekute mõju. Meie oleme oodatud külalisel igal ajal ja meie „Sõjahüüdu“ loetakse suure huviga.

POLVITAMINE KONGIS.
Keegi ramatukõitja jutustas, et ta pärast koosolekut põlvitanud oma kongis, hüides Jumala poole. Pääle selle tunnud ta enesest imelist muudatust, mis aina kestab. Ta on väga intelligentne mees. Ta võitles auslitselt läbi ja tunnistas nüüd meie koosolekuid.

MUUTMATUD.
Isegi vanglas, kus vangisid loetakse muutmatuteks või parandamatuteks, on meid nende poolt suure aukartuse ja usaldusega koheldud. Hiljuti omasime neilt pika tänukirja umbes 100 allkirjaga.

Maailmas, mis on täis viha Jumala vastu, on nende piham kohus, kes on Jumala poolt, ka töötada Jumalale; sääl pole tegevusust lubatud.

KINDRALI MOOTORSÕJAKÄIK.

Kümne päevaga põiki läbi Inglismaa.

Päästearmee kindral Evangeline Booth korraldas 4.—13. juulini suure mootorsõidu põiki läbi Inglismaa, järjekorras teise. Kõikjal tulid rahvahulgad kokku, et näha ja kuulda Armees rahvusvahelist juhti. Linnades, kus mootorsõidukid peatusid ühes kindraliga, keda saatis Briti komandör, tervitatakse kohalikud linnapääd, kogudused palvetasid sõjakäigu edu pärast ja rahvas põlvitas matidelt ja vaipadel parkides. St. Ivers'is kindral avas mälestustahvli tema isa vaimuliku tegevuse tähistamiseks selles linnas 1861—2. a. Peeti rohkesti koosolekuid ruumides kui ka vabas õhus. Liverpoolis võttis kindral osa lastekodu avamisest, mis on uusim ja suurim senistest lastekodudest Briti saartel. Liverpooli piiskop pühendas maja ja kõik mis seal, Jumalale. Southportis peeti suur õhtu-koosolek rannas, kus viibisid tuhanded päältkuulajad. Nädala lõpul

peeti üldse neliteist koosolekut. Mootorsõjakäigu kesksed olid mitmed koosolekud Inglismaa kirikutes, kus rahvahulgad ootasid kindralit täiskiiuldu pühakodades. Sõjakäik lõppes kõige põhjapoolsemas Inglismaa osas John O'Groatsi ja Wick'i mereäärtes linnakeses. 1936. a. mootorsõjakäik lõppes õnnelikult Jumala suure helduse tõttu kümnete tuhandete inimeste päästmiseks. Sõideti ära pikad maad, sageli mägedes ja halva ilmaga, kuid kindrali juhatusel võideti kõik raskused. Kõik mootorsõjakäigu liikmed on terved, ja Briti komandör, kes juhatas peamiselt koosolekuid, on rõõmus tagajärgede üle.

Lõuna-India territooriumis võideti rünnaku ajal ühes kohas seitseset perekonda Jumalale. „Aralpitamiserünnaku“ tulid ühes korpuses kuuskümmend langenud tagasi Jumala juurde ja kolmkümmendkaheksa istukuti otsisid esimest korda Jumalat.

Teateid rünnakust „Maailm Jumalale!“

TALLINNA I.

Suvi annab meile, salvatsionistidele palju rikkalikke võimalusi. Oma vabaõhukoosolekutega näeme palju neid, kes iialgi ei külasta mingit jumalateenistuse paika, kuid kes meeleldi peatuvad mõni aeg, et kuulata meie lihtsaid laule ja tunnustust. Sellepärast oleme ka püüdnud kasutada oma võimalusi kõige paremini ja me oleme rõõmsad selle üle, et sellal suvel meie võime pidada korrapäraseid koosolekuid igal nädalal neljas kohas.

Laupäeval ja pühapäeval, 11. ja 12. juulil oli meil rõõmsaks sündmuseks major Alfr. Loekyeri, meie diviisilema külaskäik. Rõõmus evangeelium, mida ta esitas kõnes ja helides, jääb meile kõigile suureks vaimustusel ja õnnistuseks. Tänu külaskäigu eest ja teretulemast jälle!

Pühapäeval, 19. juulil korraldasime mereõidu Naissaarele ja Pranglisse. Meri oli pisut rahutu, kuid kõik läks õnnelikult. Meile oli suureks rõõmiks kohata oma sõpradega saartel, ja rõõm näis olevat mõlemipoolne, sest kui meie lahkusime, hüüdsid nad: „Tulge varsti tagasi.“

Nii tahame jätkata oma võitlust vähenemata agarusega, uskudes, et seeme, mis külvatud, kannab kord rikkalikku vilja. Meie mottoks on alati: „Maailm Jumalale!“

B. Th.

TALLINNA II.

Rõõmuga täname Jumalat kõige õnnistuste ja abi eest, mis oleme saanud Temalt. Ihus suvi pakub palju ilusaid võimalusi ja seda suuremalt osalt vabaõhukoosolekute kaudu. Ei või iialgi unustada neid silmapilke, kui vaatad inimesi koosolekuid ja need, kuidas mõnigi saab liigutatud Issanda kutses ja Tema sõnadest.

On inimesi, kes koosoleku lõppedes vahis õhus on ütelnud, kuidas Issanda sõna on tunginud nende südamesse ja pannud neid igatsema igavesse armu järele. Issand õnnistagu iga hinge ja külvakülvataist vilja nende südamesse.

Olen hakanud pidama ka lastele vabaõhukoosolekuid, kuna lapse ruumi nüüd suvel tulla ei taha, ja olen näinud, kuidas nende südamed igatsevad Jeesuse armu järele, mida paljud veel ei ole tunnud. Näidates neile ilusaid pilte Jeesusest, on nad huviga jälginud ka soletusi sellest ja mõnigi väike suukene, mis võib-olla kunagi ei õlnud laulnud Jeesusele, on püüdnud seda teha, nendes, pildid, kuidas Jeesus lapsi armastab. Me palume, et Issand külvaks armastuse vilja ka nende väikesesse südamesse.

Nii ei raue meid südamed igatsus ja püüd, et kõik saaksid võidetud Jumalale, ja selleks teeme, mis iganes võime, ja auuline Issand aitab meid.

Joh. Padar, leitn.

TALLINNA III.

Pole iialgi õlnud kerge seista keset maailma ja kuulutada Jumala taht, sest kõikjal on palju erinevaid mõiteid. Meie taht sihile jõuda on siin õlnud alati tüvev — seista nagu tamm tuules ja tormis.

Tõe ja õiguse otsinguis tuleb tihti kannatada, kuid Kõigevõimama jõud hoiab meid võitluses.

Palves ja lootuses oleme võinud iga uue päeva vastu, minnes külastama, „Sõjahüüdu“ müüma ja rahusunimist kuulutada; nii oleme viinud Kristuse mitme ja mitme haige südamega ränduri juurde — vaimustusega hinges, et tohime olla Kristuse sõdurid ja tunnustajad. Omanud rikkalikult elu ja õnnistusi, nii hindame ka seda suurt võimalust ühenduses vabaõhukoosolekutega. Meie süda on muutunud veel soojemaks, et saame uusi võimalusi aidata mures hingi, kelle südames usutuli kustunud, kuid igatsuse ja otsusega seisavad Jumala sõna ees.

Ühises palves tahame seista Kristuse ees, et väheneks ükskõiksus ja tuimus maailmas ning Kristuse elustav käsi juhataks meid tõetele.

A. Tennon, leitn.

TARTU.

Imelisel on Jumal jälleil meid aidanud ja õnnistanud mõõdund juulikuu. On sageli nii, et kui seisma kuu esimestes päevades, on mõnigi, kes ohatas ütled: „Kuidas mõõdub see õhtu,“ aga kui tänuiliku me võime olla nüüd, et Jumala armastus on meid jälginud kogu see kuu. Seda me oleme võinud tunda meie koosolekuid, kui me igal nädalal oleme kogunenud vabaõhu- ja sisekoosolekutele. Me usume, et need inimesed, kes on õlnud kaasas koosolekuid, on kuulnud Jumala häält oma südames, sest me oleme näinud, kuidas mõnigi silmad on õlnud täidetud kahetsusepisaratega.

Veel tänapäeval sünnivad imed Jumala suure armu läbi.

A. Pihlamets, ltn.

MÕÖGA JA KILBI BRIGAAD.

Piiblitekstid augustis.

Job, ev.	P. 16. 2:14—24
L. 1. 9:28—41	E. 17. 2:25—35
P. 2. 10. 1—14	T. 18. 2:36—49
E. 3. 10:15—30	K. 19. 3. 1—12
T. 4. 10:31—42	N. 20. 3:13—23
K. 5. 11. 1—16	R. 21. 3:24—30
N. 6. 11:17—32	L. 22. 4. 1—18
R. 7. 11:33—44	P. 23. 4:19—27
L. 8. 11:45—57	E. 24. 4:28—37
P. 9. 12. 1—11	T. 25. 5. 1—9
E. 10. 12:12—22	K. 26. 5:10—31
T. 11. 12:23—36	N. 27. 6. 1—18
K. 12. 12:37—50	R. 28. 6:19—23

Taanili r.	Taav. I.
N. 13. 1. 1—10	L. 29. 36—1—12
R. 14. 1:11—21	P. 30. 37—1—16
L. 15. 2. 1—13	E. 31. 37:23—40

- Nädala palveaind.
- Aug. 2. Saksamaa, Austria-Ungari.
  - 9. Meie õppeasutused.
  - 16. Schweitsi ja Itaalia.
  - 23. Maa- ja merevägi.
  - 30. Päästmata sugulased ja sõbrad.

LAULUD.

1.

1. On su elu kui üks raske maa? Jeesus on mu laul ja rõõm. Rõhub sind siin risti koorem ka? Jeesus on mu laul ja rõõm. Armastust mul ikka näitab ta, Ümbritseb mind oma armuga. Isa on mu vend ja sõber ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

∴ Jeesus on mu rõõm, ∴: Jeesus on mu laul ja rõõm! Jeesust tahan ma ikka meelsast teenida. Jeesus on mu laul ja rõõm!

2. Ehk küll vaenlasti on igal pool, Jeesus on mu laul ja rõõm. Ehk küll jälgedele pandud paal, Jeesus on mu laul ja rõõm. Kristus ise kiitnud meie eel. Võitlused ta võitis oma teel. Ta on kõrgem lootus ikka veel. Jeesus on mu laul ja rõõm.

3. Kui kord seisab taeva ukse ees, Jeesus on mu laul ja rõõm. Siis on mööda rännak maailma sees. Jeesus on mu laul ja rõõm. Läbi igaviku laulan ma Tema au, kes oma verrega Ostis mind ja päästis patust ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

2.

1. Vöiad on makstud, vaenlane löödud, Kristus on surunud, lepius tehtud. Hirmutab meid veel käsk, patt ja surm, Kõikidel prii on Jeesu arm.

Kõikidel! Oh patune, kuule! Kõikidel! Oh vend, öde, tule Ta armu juure, puhasta end! Kristus on kallist ostnud sind.

2. Kristus on ristis meie eest poonud, Igavest õnne meile ka onnud. "Tulge nüüd kõik!" — ni kõlab ta hääl: "Kõikidel annan armu veel!"

3. Jumal on armust lapseks mind võtnud, Hädas ja vaevas abiks mu võtnud. Imelik arm, mis kuulen ma veel: Jeesus on Päästjaks kõikidel.

3.

1. See, kes tunneb Jeesust, imeväge näeb, Rängemates võitluseski võitjaks jääb. Tõttused Ta sõnas — kaljust kindlamad. Imetähed usu läbi sünnivad.

Võitu, võitu, vere väes on võitu. Võitu, võitu, Talle vere sees. Meiega on Jumal, imeõud on Tema, Sõnakulellikud saavad võidule.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda, Ehk küll pimeduse vägi ähvardab. Isa armu käed hädas aitavad. Imetähed usu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usku proovitaks, Kangelane surmani läheb ustavaks. Isa tõotus meile sead kinnitab: Imetähed usu läbi sünnivad.

4.

I. M. (uus) 498.

1. Lunastaja haavadest, käisist, ja-lust, külje seest Voolas kõige ilma eest süüta veri. On su hing sääl puhastud, patukõtest vabastud. Oled õnnis, päästetud vere läbi?

Vere läbi, vere läbi. On su hing sääl puhastud, Patukõtest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui su hirmsad patud, süüd koormavad su sõidant nüüd. Andeks-andmist leida võid Talle veres. Patud veripunased, hingehaavad verised, Puhtaks, terveks saavad need Talle veres.

3. "Peigmees saab pea ilumama!" kõlab sõnum väega. On su pulma-riided ka pestud veres? Seisad Tema seadmises, kiid sa alanduse teed, Võidad järjest Vainu väes, pestud veres?

4. Kiitust, tänu igavest Jeesusele vere eest, Mis meid päästnud surma käest, kiitust, tänu! Kui kord lõpu vahelute, taevas parem laulame. Vere eest me täname, kiitust, tänu!

5.

Ingl. 159.

1. Jeesus kutsub patuseid, Saadab õigel' teele neid. Siin on see, kes päästab teid: Jeesus kutsub patuseid.

∴: Kuulge rõõmusõnmeid: Jeesus kutsub patuseid! ∴:

2. Oled eksind kaugele, Siiski usutav karjane Jubatab sind teele nüüd: Jeesus kutsub patuseid!

3. Tulge kõik, oh tulge nüüd! Kõlab täna Jeesu hüüd. Uskuge, ta hüüab teid: Jeesus kutsub patuseid!

4. Vöta, hing, nüüd julgust teal, Looda tema vere pääl. Jeesus kustutab su süüd. Jeesus kutsub patuseid!

6.

R. M. 34. I. M. 43.

1. Suur päästmistöö! Oh rõõmus hüüd, Nii armas, vaimustav. Ta haavadele rõõbaks nüüd ja mures julgustav.

Lippu üles kõrgel tõstame, Armastuse, päästmise lippu! Me surmani ta all kõik võitmeie, Siis läheme taevasse.

2. Suur päästmistöö! See kõlaga Nüüd üle ilmamaa. Kõik taevaväed sest hõisaku ja laulgu rõõmuga.

3. Suur päästmistöö! Oh püha Taal, Sul kiitust hõiskame. Sest päästmistööst siin taeva all Me ainult räägime.

Tähtis teadaanne rahvale.

Päästearmee peab võimalikke vabatahtlusekooleid Tallinnas ja Tartus järgmistes kohtades:

Tallinna 1. korpus —

Laupäeviti, kell 7.30 õht. Lobja tänn. juures. Pühapäeviti, kell 5 p. l. Kadriorus. Teisipäeviti, kl. 7.30 õht. Vanakraami turul. Neljapäeviti, kl. 7.30 Kannavärga mäel.

Tallinna 2. korpus —

Keskpäeviti, kell 7 õht. Kolde piirteel. Kesknädaliti, kell 7 õht. Kõrbuse tänaval. Neljapäeviti, kell 7 õht. Graniidi tänaval.

Tallinna 3. korpus —

Esmaspäeviti, kell 7 õht. Veerenni tänaval. Neljapäeviti, kell 7 õht. Koidu ja Luhu tänav nurgal. Laupäeviti, kell 7 õht. Pärnu 124.

Tartu korpus —

Teisipäeviti, kell 7 õht. Peetri turul. Neljapäeviti, kell 7 õht. Pärnivabriku j. Pühapäeviti, kell 4 p. Karlova pargis.

Kõiki kristlikke sõpru kutsume üles kaasa aitama, kuulutades Ristilöödud Krististagi, ja meie oleme tänuilukud teie abi eest järgmise kahe kuu jooksul.

Jumal õnnistagu vabatahtu sõjakoole patuste päästmiseks ja Kristuse nime ülendamiseks.

7.

1. Oligem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Juba eemalt meil ilmuvad vaenlaste väed, Kurat, patt ja maailm püüdvad hukata meid, Jeesu nimel me võidame neid.

Sõbrad, edasi väes vaimuõnõgaga käes, Meie Jumala sees võit on kindel me ees. Julgest edasi väes vaimuõnõgaga käes. Pea vaenlane langeb me ees.

2. Usu vastu nüüd tehakse julgust lööd, Patu orjuses ratsataks piavad ja õed. Tõesajalad murravad hooliga pead, Jeesu nimel me võidame neid.

3. Oligem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Usus võidame ära kõik saatana väed. Jeesus ise viib läbi ja murrab meil teed, Kindlast katsevad meid Tema käed.

tus, et ka sügist löid, Kiitust kannatuste pärast, Kiitust rahu eest, mis töid.

2. Kiitust, mis sa ilmutanud, Kiitust kõik, mis mõistmata, Kiitust kõige eest, mis saanud, Kiitust sest, mis ma ei saa. Kiitust rõõmüst valgel ajal, Kiitust hädas abi eest, Kiitust armus lepitajal, Kiitust sinu haavadest.

3. Kiitust sinu teava pärast, Kiitust pilkeõigust eest, Kiitust elupäikesest särast, Kiitust imeduse eest. Kiitust võitlusest ja vaevast, Kiitust saanud võidu eest, Kiitust tulevikku päevast, Kiitust murdunud lootusest.

4. Kiitust lilledest mu rajal, Kiitust ohakate eest, Kiitust sest, et käin su naaljal, Kiitust õgu sidamest. Kiitust risti, mure hetkel, Kiitust taeva õnneemaal. Kiitust võitlusõpu retkeil, Kiitust, Issand, jäädavalt.

KOORID.

1. Hää Jeesus karjane otsis mind, Kui kadunud tallekst, Ta leidis mind, Ta süles nüüd olen rõõmus igu päev.

2. Eks sa kuule ingliilanu, eks ta kõla sulle ka. Eks ta kihuta su sõidant selle pääle vastama.

3. Iius taevamaa, tihti vaimus näen ma sind, õndsall rannal sääl, paljud sõbrad ootavad mind. Vahest kuulda võin siin, kui kõnnin üksinda, nende rõõmsad laule ka.

4. Ta otsis ja leidis, kui olin pime ja abitu, Ta otsis ja leidis, milline auline päev.

5. ∴: Jeesus ei jätä meid ∴: maa ja taevas hukkuvad, kuid Jeesus ei jätä meid.

6. Jeesus kõikide tarbeid tunneb, Kaasas aldates aina käib. Jeesus sarnast ei leita sõpra ei, ei ei. Iialgu.

7. Jah sääl on mu kodu, kus pärast võitlemist ma saan, ma saan suurt rahu igavest.

8. ∴: Las päästevanker vereob, ∴: iga hinge päästmiseks.

9. Ei suuremat armu olegi, Kui risti sees maitsen alati; Olen kindel selle pääl, Kui ma Jeesu jälgis käin, Võidukroon mind ootab sääl.

10. Jumal mu varjupaik, Ta on mu rahupaik, Ma armus hoitud nüüd Ta tiiva all.

11. Üht lätet tean, sääl patud pestud kõik; Üht palika tean, sääl 60 on päevaks saand. Kõrnoad on võetud, pime valgust näeb, Sest on imetegev väes sees veres Kõrgalt.

12. Päästehulgad peavad võitluse, Sest meil käsk on Jeesuselt Patust tuua ristile. Päästmispüüd on me hüüd, Tules, veres läheme nüüd Vainu väes.

13. See kalju hädas, mures on Mul ankrupõhjaks, elutoeks. ∴: Sääl hingana rahus, õnnes ma. ∴: See kindlaks jääb, kui nõder ma. ∴:

14. Jah päästelipu all meil tee läeb taeva ausse, Jah päästelipu all, kas võit või surm meile nüüd. Jah selle lipu all me kuulutame päästmist, "Võit, päästmise on kõigile, ni kolab sõjahüüd."

15. Jah sääl on ∴: rööm ∴: ∴: rööm hinge sees, ∴: Au Ta nimele!

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE NIMESTIK.

Nr. 84 — Juuli 1936.

Ohvitserid: ltn. J. Padar 63, ltn. A. Tennen 50, kaptn. V. Muul 50, ltn. A. Katvel 40, ltn. A. Pihlamets 40, ltn. S. Muusekant 30, kaptn. J. Matveus 25.

Allohvitsid ja sõdurid: envoi l. Bakul 35, sõd. M. Rosenberg 30, seers. J. Kanter 25, seers. F. Leemann 25, sekr. Maasikas 25.

PÄASTEARMEE JÄRELURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, ni Eestis kui ka välismaades. Tänaodes kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsioon, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.— Välismaal — Ekr. 5.—

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s, ½ a, 70 s. Eksiknumber 10 s.

Ilumisaeg: 1. augustil 1936.

Vastutav toimetaja: kaptn. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

RAHUSRAAMATUKOGU
AR